

ligger deri selvfølgelig ogsaa, at denne Regering kan være sikker paa en ordinær Finanslov, for saa vidt Folketinget angaar.

Valgdagens Krav og Bud er altsaa efter vor Mening klare nok. Det gælder kun om, at alle vi 107, der valgtes til at støtte og gennemføre Regeringens Grundlovsforslag, ogsaa er villige til og kan enes om at bøje os for Valgdagens klare Krav og Bud. De personlige Interesser, siger jeg, maa vi let kunne komme udenom, og Partiinteresserne maa ogsaa let kunne sættes til Side, saa stor forekommer denne Sag: Arbejdet paa en helt ny Grundlov, mig at være, Arbejdet for at erobre tilbage, hvad det danske Folk en Gang har haft og saa skændigt mistet. Jeg forstaaer ikke, hvad Partiinteresse Venstre kan have i nu at kaste Tøjlerne. Venstre forsikrer jo, at det altid vil støtte en ny Regering, der vil føre Grundlovsforslaget videre, væsentlig uforandret. Ganske vist hører jeg Antydninger af, at det kommer jo an paa, hvilken Taktik den nye Regering vil følge, om den vil Forhandling, eller den vil kaste os ud i en voldsom Kamp. Men selvfølgelig vil en hvilken som helst ny Regering, der overtager Magten med den Opgave at føre Grundlovssagen videre, holde sig nøjagtigt i den gamle Regerings Spor, baade hvad Forhandlingsmulighederne og hvad Kampmulighederne angaar. Selvfølgelig vil enhver ny Regering holde sig i nøjagtigt det samme Spor, fordi Valgdagen gav denne Regerings Grundlovsforslag sin Tilslutning med saa overvældende Majoritet, gav netop dette Grundlovsforslag og ikke et hvilket som helst andet sin Tilslutning og gav den netop indenfor de Forhandlingsmuligheder, som denne Regering havde antydet, men ikke indenfor andre. Hvis man tænkte sig en ren socialdemokratisk Regering — i Øjeblikket ganske vist et i høj Grad teoretisk Tankeeksperiment —, vilde den ikke have valgdagsmæssig Pligt til at fremføre et Forslag om Ætkammersystem og forhandle derom med Landstinget. Der er jo fra visse Sider af Højre fremkommet Antydninger af, at man, naar galt skulde være, kunde tænke sig et Ætkammersystem under visse Former. Jeg siger: en ren socialdemokratisk Regering vilde ikke have parlamentarisk Ret til uden først at spørge Vælgerne nu at rejse et saadant Forslag og forhandle derom til andre Sider, fordi Valgdagen fastslog, at det, der skal forhandles om, er Regeringsforslaget og indenfor de Muligheder, som i Forvejen var bekendtgjort for Vælgerne. Og det samme gælder om de taktiske Muligheder: om

Kamp eller Forhandling. Af de Ord af den højtærede Finansminister oppe i Stockholm, som jeg før læste op, vil det ses, at Finansministeren i den gamle Regering jo i høj Grad tænkte sig Muligheden af Kamp, endda i en ret nærliggende Fremtid; han ansaa endogsaa en Landstingsopløsning, en Kampopløsning for givet efter Landstingets Afstemning den 3. April. Venstre vil altsaa ingenlunde kunne paastaa paa en Maade, hvorved man kan faa Tilhold ude blandt Vælgerne, at den nye Regering, fordi den kaster os ud i en Kamp, forlader det Spor, den tidligere Regering slog ind paa, og at derfor Venstre har moralsk og politisk Ret til at bryde ud og melde sig fra. Hvis den nye Regering holder sig nøjagtigt i den gamle Regerings Spor, baade hvad Forhandlingsmuligheder og Kampmuligheder angaar, hvad den selvfølgelig maa, vil man ikke fra Venstres Side kunne finde noget Paaskud til at bryde ud.

Jeg har ogsaa set, at der fra visse Sider i Venstre er fremkommet Antydninger om, at nu skulde vi til en helt ny Forhandling, nu skulde først den virkelige Forhandling begynde, som om alt, hvad der er sket siden den 23. Oktober, havde været Skinforhandling. Det er jo at give Højre Ret endogsaa i Afstemningen den 3. April, det er at give Højres Kommissionsforslag Ret, det er at desavouere de 3 Partier, som enstemmigt, tror jeg, afviste ogsaa Højres allersidste Henvendelse om en saadan Kommission. Jeg har, som sagt, set noget om, at nu skulde den egentlige Forhandling begynde, hidtil havde der egentlig ikke været forhandlet; og saa har jeg set antydet, at nu skulde vi lave om baade her og der; dette Grundlovsforslag skulde omkalfatres paa alle Leder og Kanter. Men jeg gentager, det vilde være i Strid med Valgdagens Resultat. Dette Grundlovsforslag er ikke alene Regeringens Forslag, dette Grundlovsforslag er ikke alene det gamle Folketings Forslag, det er det danske Folks, og de, der vil respektere Valgdagen, skal ogsaa respektere dette Grundlovsforslag. Det sejrede paa denne Valgdag, som endnu intet Regeringsforslag nogen Sinde har sejret i dette Land. Valgdagen gav ikke Tilslutning til Socialdemokratiets principale Grundlovsforslag, ikke til de Radikales principale Grundlovsforslag, Valgdagen gav ikke Tilslutning til noget af Højres mangfoldige og brogede Forfatningsforslag, rimeligvis ogsaa af den Grund, at ingen Vælger kunde huske dem eller kendte Forskel paa dem; de spillede overhovedet ingen